

Угода
між Урядом України і Урядом Естонської Республіки
про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

(Угоду ратифіковано Законом
N 1978-III ([1978-14](#)) від 21.09.2000)

Дата підписання: 06.07.1993

Дата набуття чинності: 16.09.1993

Уряд України і Уряд Естонської Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони", беручи до уваги сприятливий розвиток двосторонніх торговельно-економічних відносин між Україною і Естонською Республікою,

керуючись прагненням до подальшого розвитку автомобільного сполучення між обома країнами, а також транзиту по їх територіях, вирішили укласти цю Угоду.

Стаття 1

1. Відповідно до цієї Угоди здійснюватимуться перевезення пасажирів автобусами і легковими автомобілями, перевезення вантажів автотранспортними засобами між обома країнами і транзитом по їх території, а також перевезення вантажів з території іншої Договірної Сторони в треті країни перевізниками, які згідно з внутрішнім законодавством своєї країни допущені до здійснення цих перевезень.

2. Ця Угода не порушує прав і обов'язків Договірних Сторін, що випливають з укладених ними міжнародних угод, договорів і правил, які є для них обов'язковими.

I. Перевезення пасажирів

Стаття 2

1. Регулярні перевезення пасажирів автобусами організуються за згодою між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Під регулярними перевезеннями пасажирів автобусами відповідно до цієї Угоди вважаються такі перевезення, які здійснюються за погодженнями між компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, опублікованими розкладами, тарифами, пунктами посадки і висадки пасажирів.

3. Регулярні перевезення пасажирів автобусами повинні здійснюватись на основі дозволів, що видаються за взаємною згодою компетентними органами Договірних Сторін. Компетентний орган кожної Договірної Сторони видає дозвіл на ту ділянку маршруту, що проходить по її території.

4. Пропозиції щодо організації таких перевезень завчасно передаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити дані відносно: найменування перевізника, маршруту проходження, розкладу руху, тарифу, пунктів посадки і висадки пасажирів, а також наміченого періоду виконання перевезень. Компетентні органи Договірних Сторін можуть запитувати додаткові дані про передбачувані перевезення.

Стаття 3

1. Для здійснення нерегулярних перевезень пасажирів автобусами між обома країнами і транзитом по їх територіях за винятком перевезень, передбачених Статтею 4 цієї Угоди, потрібні дозволи, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Прохання про видачу дозволу на здійснення нерегулярного перевезення пасажирів, передбаченого пунктом 1 цієї Статті, надсилаються перевізником компетентному органу своєї країни, який пересилає його компетентному органу іншої Договірної Сторони.

3. Для кожного нерегулярного перевезення пасажирів автобусом повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і назад, якщо інше не обумовлено в самому дозволі. Дозвіл повинен містити дані про характер перевезень і тривалість перебування автобуса в країні призначення.

Стаття 4

1. Дозволів не потрібно:

а) на виконання нерегулярних перевезень пасажирів автобусами, якщо група одного і того ж складу перевозиться тим самим автобусом протягом всього перевезення, яке починається і закінчується на території цієї Договірної Сторони, де зареєстровано автобус;

б) якщо при виконанні нерегулярних перевезень група пасажирів перевозиться за маршрутом, який починається на території цієї Договірної Сторони, де зареєстровано автобус, і закінчується на території іншої Договірної Сторони при умові, що автобус повертається порожнім, а також у випадках, коли автобус прямує порожнім на територію іншої Договірної Сторони, звідки перевозиться група пасажирів до країни реєстрації автобуса, раніше відвезена туди тим самим перевізником;

в) при заміні несправного автобуса іншим;

г) при перевезеннях пасажирів автотранспортними засобами, призначеними для перевезення пасажирів, кількість місць в яких, згідно з технічними вимогами, включаючи місце водія, менше 9-ти.

2. При виконанні перевезень, передбачених в підпунктах а) і б) пункту 1 цієї Статті, водій автобуса повинен мати список пасажирів.

II. Перевезення вантажів

Стаття 5

1. Перевезення вантажів між обома країнами або транзитом по їх територіях в треті країни за винятком перевезень, передбачених Статтею 6 цієї Угоди, здійснюються вантажними автомобілями з причепами і напівпричепами, або без них на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно визначають на засіданнях Спільної Комісії, створеної згідно з Статтею 12 цієї Угоди, кількість дозволів, що взаємно видаються і порядок їх обміну.

3. Дозвіл на виконання перевезень, вантажів видає перевізникам компетентний орган країни, де зареєстровано автотранспортний засіб.

4. На кожне перевезення вантажів, що здійснюється автомобілем з причепом або напівпричепом або без них, повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і назад, якщо інше не обумовлено в самому дозволі.

Стаття 6

1. Дозволів не потрібно для виконання перевезень:

а) рухомого майна при переселенні;

б) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарків і виставок;

в) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентарю і майна, призначеного для проведення спортивних заходів;

г) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання і приладдя для кінозйомок, радіо- та телевізійних передач;

д) тіл або праху померлих;

е) гуманітарної допомоги, а також перевезень з надання екстреної допомоги при стихійних лихах, аваріях і катастрофах;

ж) якщо вантажопідйомність автомобілів, що виконують перевезення, не перевищує 3,5 тонни, а їх повна маса, включаючи і причепа, не перевищує 6 тонн;

з) несправних або зіпсованих автотранспортних засобів.

2. Дозволів не потрібно для транспортних засобів, які прямують для надання технічної допомоги.

3. Спільна Комісія має право доповнити список перевезень, для виконання яких не потрібно дозволів.

Стаття 7

1. Коли габарити або вага автотранспортного засобу, який прямує з вантажем або без вантажу, перевищують встановлені на території іншої Договірної Сторони норми, перевізник повинен одержати спеціальний дозвіл компетентних органів іншої Договірної Сторони.

III. Загальні положення

Стаття 8

1. Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється здійснювати перевезення пасажирів і вантажів між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони, якщо на це не буде дозволу компетентних органів іншої Договірної Сторони.

2. Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється здійснювати перевезення вантажів з території іншої Договірної Сторони в треті країни, якщо на це не буде дозволу або згоди компетентних органів іншої Договірної Сторони.

Стаття 9

1. При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди при ввезенні на територію іншої Договірної Сторони взаємно звільнюються від митних зборів і дозволів:

а) пальне, що міститься в передбачених для кожної моделі автотранспортного засобу емностях, які технологічно і конструктивно пов'язані з системою живлення двигуна і спеціальних агрегатів;

б) мастильні матеріали, передбачені для використання під час перевезення, що містяться на автотранспортному засобі при його в'їзді;

в) запасні частини, призначені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, який здійснює міжнародні перевезення.

2. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути або вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, встановленому на території відповідної Договірної Сторони.

Стаття 10

1. Перевізники однієї Договірної Сторони, а також екіпажі транспортних засобів під час свого перебування на території іншої Договірної Сторони повинні дотримуватись діючих на цій території правових норм, зокрема, стосовно перевезень і дорожнього руху.

2. Питання, не урегульовані цією Угодою, а також міжнародними конвенціями і угодами, учасниками яких є обидві Сторони, вирішуватимуться згідно з внутрішнім законодавством кожної з

Договірних Сторін.

Стаття 11

1. У випадку порушення положень цієї Угоди перевізником однієї з Договірних Сторін на території іншої Договірної Сторони, компетентний орган останньої Договірної Сторони інформує про це компетентні органи першої Договірної Сторони.

Стаття 12

1. Для забезпечення належного виконання положень цієї Угоди Договірні Сторони створюють Спільну Комісію.

2. Комісія збиратиметься за пропозицією однієї з Договірних Сторін.

Стаття 13

Ця Угода набирає чинності з дня обміну відповідними документами, що підтверджують її укладання кожною з Договірних Сторін.

Ця Угода укладена на невизначений період і зберігає свою чинність до закінчення 90 днів з дня отримання однією з Договірних Сторін письмового повідомлення іншої Договірної Сторони про своє бажання припинити її дію.

Вчинено в м.Таллінні 6 липня 1993 р. в двох примірниках, кожний українською, естонською і російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу.

За Уряд
України

(підпис)

За Уряд
Естонської Республіки

(підпис)